

Rodzaj dokumentu: Interpretacja indywidualna
Sygnatura: WFB.RPL.310.01.2011
Data: 11.10.2011r
Autor: Burmistrz Miasta i Gminy Wołów
Pytanie: Czy uzależnienie udostępnienia komornikom Sądowym danych z operatu ewidencji gruntów i budynków od przesłania dowodu potwierdzającego dokonanie wpłaty należnej opłaty skarbowej przed wydaniem zaświadczenia, z chwilą złożenia wniosku, jest prawidłowe?
Słowa kluczowe: opłata skarbowa

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) Burmistrz Gminy i Miasta Wołów stwierdza, że stanowisko strony przedstawione we wniosku z dnia 19 lipca 2011 r. (data wpływu do tut. Organu: 21 lipca 2011 r.), uzupełnionym pismem z dnia 1 września 2011 r. (data wpływu do tut. Organu: 6 września 2011 r.), o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącego momentu uiszczania przez komorników sądowych opłaty skarbowej za udostępnienie danych z operatu ewidencji gruntów i budynków – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2011 r. został złożony w/w wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie dotyczącej opłaty skarbowej w zakresie określenia momentu uiszczania jej przez komorników sądowych zwracających się do Wnioskodawcy o udostępnienie informacji z ewidencji gruntów i budynków. Przedmiotowy wniosek uzupełniono pismem z dnia 1 września 2011 r.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca wskazał, że Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości na pisemne żądanie Komorników Sądowych, działających na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 z późn. zm.), udziela informacji z operatu ewidencji gruntów i budynków. Zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.) informacje zawarte w operacie ewidencyjnym wydawane są w formie wypisów z rejestrów, kartotek, wykazów tego operatu, wyrysów z mapy ewidencyjnej, kopii dokumentów uzasadniających wpis do bazy danych operatu ewidencyjnego, plików komputerowych sformatowane zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych oraz usług o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489).

W sytuacji gdy komornik złoży wniosek o udzielenie informacji z operatu ewidencji gruntów, a dany podmiot nie figuruje w bazie ewidencji, organ udziela stosownej informacji w formie zaświadczenia.

Wydanie zaświadczenia podlega opłacie skarbowej. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.) obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od wydania zaświadczenia powstaje z chwilą złożenia wniosku o wydanie zaświadczenia. Opłatę wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty. Ponadto przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 (Dz. U. Nr 187, poz. 1330) stanowi, iż składający wniosek lub pełnomocnictwo albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku jej zapłaty. Z kolei zgodnie z art. 2 ust. 9 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji opłatę za udzielenie informacji komornik uiszcza po jej udzieleniu, na wezwanie podmiotu udzielającego informacji.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy uzależnienie udostępnienia komornikom sądowym danych z operatu ewidencji gruntów i budynków od przesłania dowodu potwierdzającego dokonanie wpłaty należnej opłaty skarbowej przed wydaniem zaświadczenia, z chwilą złożenia wniosku, jest prawidłowe?

Zdaniem Wnioskodawcy:

Przepis art. 2 ust. 9 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, zgodnie z którym opłatę za udzielenie informacji komornik uiszcza po jej udzieleniu na wezwanie podmiotu udzielającego informacji, został wprowadzony na podstawie ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 112, poz. 769 z późn. zm.) i wszedł w życie z dniem 28 grudnia 2007 r.

Powyższy akt nie zmienił obowiązującej ustawy o opłacie skarbowej, w związku z czym należy uznać, że przepis art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 2 ust. 9 ustawy o komornikach sądowych, a zatem ma pierwszeństwo w zakresie stosowania. To oznacza, że komornik sądowy powinien przedstawić dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej przed wydaniem zaświadczenia z chwilą złożenia wniosku.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego we wniosku stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 z późn. zm.) organy administracji publicznej, urzędy skarbowe, organy rentowe, o których mowa w art. 476 § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, podmioty prowadzące działalność maklerską, organy spółdzielni mieszkaniowych, zarządy wspólnot mieszkaniowych, inne podmioty zarządzające mieszkaniami i lokalami użytkowymi, jak również inne instytucje są obowiązane na pisemne żądanie komornika udzielić mu informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz wykonania innych czynności wchodzących w zakres jego ustawowych zadań, w szczególności dotyczące stanu majątkowego dłużnika oraz umożliwiających identyfikację składników jego majątku. Art. 2 ust. 9 tej ustawy stanowi z kolei, że opłatę za udzielenie informacji komornik uiszcza po jej udzieleniu, na wezwanie podmiotu udzielającego informacji.

Art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 224, poz. 1635 z późn. zm.) określa, iż obowiązek zapłaty opłaty skarbowej od wydania zaświadczenia powstaje z chwilą złożenia wniosku o jego wydanie. Ust. 2 tego artykułu stanowi, że opłatę

skarbową wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty.

Art. 2 ust. 9 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji został wprowadzony do niej z dniem 28 grudnia 2007 r. Według uzasadnienia projektu ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw, która go wprowadziła, „[wcześniej] czas upływający od momentu zapytania do uzyskania informacji w wielu przypadkach zamykał się okresem 3 miesięcy, a zdarzają się przypadki znacznie dłuższego oczekiwania, sięgającego nawet 9 miesięcy. Wymagania co do formy uiszczenia opłaty stawiane przez poszczególne urzędy po złożeniu wniosku o udzielenie informacji były bardzo zróżnicowane. Niektóre urzędy żądają należnej im opłaty w znakach skarbowych, inne wskazują konto bankowe. Wezwane do udzielenia informacji, nie udzielają jej, zanim nie dostaną potwierdzenia zaksięgowania stosownej opłaty, co w przypadku dużych instytucji powoduje dalsze opóźnienie. Wielu komorników, aby skrócić czas oczekiwania na odpowiedź, nieformalnie zasięga informacji. Tego rodzaju zabiegi komorników mogą w efekcie doprowadzić do skrócenia wyżej opisanej procedury najwyżej do dwóch miesięcy. Należy zauważyć, że skuteczność postępowania egzekucyjnego zależy w zdecydowanej większości przypadków od skuteczności i powiązanej z nią szybkości podejmowanych przez komornika pierwszych czynności egzekucyjnych. Dlatego kluczowym zagadnieniem, które musi być brane pod rozwagę przy reformowaniu systemu egzekucji komorniczej, jest umożliwienie komornikowi podejmowania błyskawicznych i skutecznych czynności, pozwalających najpierw na identyfikację, a następnie na skuteczne zajęcie mienia. Komornik potrzebuje więc przyznania mu instrumentów pozwalających na podejmowanie szybkich i zdecydowanych działań, mających wprost na celu identyfikację i skuteczne zajęcie majątku dłużnika, zanim ten podejmie działania mające na celu wyprowadzenie składników tego majątku.”

Zapotrzebowaniu temu, zdaniem ustawodawcy, wychodzi naprzeciw przepis art. 2 ust. 8 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, który nakłada na podmioty zobowiązane do udzielenia komornikowi wszelkich dostępnych informacji, w terminie 7 dni. Brak uiszczenia opłaty za udzielenie informacji w tym przypadku nie może stanowić przeszkody w uzyskaniu tych informacji, będących podstawą dalszych czynności egzekucyjnych podejmowanych przez komornika. Realizacją ww. zasady było wprowadzenie do treści ustawy art. 2 ust. 9, zgodnie z którym opłatę za udzielenie informacji komornik ma uiszczać po jej udzieleniu na wezwanie podmiotu udzielającego informacji.

Przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 (Dz. U. Nr 187, poz. 1330) stanowi, iż składający wniosek lub pełnomocnictwo albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku jej zapłaty.

W sytuacji gdy wskutek wezwania komornik lub inny podmiot zobowiązany nie zapłaci w całości lub w części należnej opłaty skarbowej z tytułu wydanego zaświadczenia oraz nie przedłoży dokumentu stwierdzającego uiszczenie wpłaty zgodnie z powyższym rozporządzeniem, na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej Wnioskodawca jest zobowiązany do poinformowania pismem organu podatkowego, w terminach określonych w art. 11 ust. 3 ustawy o opłacie skarbowej, o przypadkach nieuiszczenia przez podmiot zobowiązany należnej opłaty z tytułu wydanego zaświadczenia. Powyższa informacja powinna zawierać imię i nazwisko, nazwę lub firmę, adres podmiotu zobowiązanego do uiszczenia opłaty skarbowej oraz przedmiot, od którego nie uiszczono należnej opłaty skarbowej, w tym wszelkie dane identyfikujące ten przedmiot.

Informacja o braku stosownej opłaty może stanowić dla organu podatkowego podstawę do wszczęcia postępowania podatkowego przy zastosowaniu przepisów Ordynacji podatkowej, zgodnie z postanowieniami art. 2 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej, organ podatkowy jest zobowiązany do wydania decyzji w sprawie określenia wysokości zobowiązania w opłacie skarbowej, czyli zaległości powstałej w tej opłacie na podstawie art. 51 w związku z art. 47 § 3 Ordynacji podatkowej. Zgodnie z treścią art 12 ust. 1 ustawy o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym w

sprawach opłaty skarbowej jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Należy podkreślić, iż ustalenie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej należy do właściwości organu podatkowego. Dlatego kompetencją tego organu jest ocena istnienia przesłanek do uiszczenia opłaty skarbowej.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że stanowisko Wnioskodawcy uznać należy za nieprawidłowe, a przepisy ustawy o komornikach sądowych i egzekucji stanowią *lex specialis* wobec ustawy o opłacie skarbowej, a nie odwrotnie. Wobec tego komornik będzie zobowiązany do wniesienia opłaty skarbowej od udzielonego zaświadczenia lub informacji dopiero na wezwanie organu, po ich udzieleniu.

Niniejsza interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Zleceniodawcę udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego oraz przepisy ustaw z nim związanych obowiązujące na dzień wydania interpretacji.

Jednocześnie informuję się, że niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej

Na niniejszą interpretację przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, 50-126 Wrocław, za pośrednictwem Burmistrza Gminy i Miasta Wołów, po uprzednim wezwaniu organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji.

Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Burmistrz Miasta i Gminy
Wołów

Otrzymują:

1. Wnioskodawca,
2. a/a.